

Publicerad 2011-07-04 22:15 av Gawain

en fullständigt vansinnig skitfabel,,

Baskervilles Fyr

men baskern hade redan blåst ner i ljungen
på marken långt där nere och natten var djup
som ett mysterium, dessutom absolut svart

och fyren hade slocknat

nedanför hördes havets ursinne krossa våg
efter våg mot klipporna runt den lilla ön mitt i
namnlösa havet, och vinden vrålade som rösten
från en heligt förgrymmad gud

Där stod han, naken utan sin basker, orädd
men lite bekymrad av allt oväsen runt omkring

så han blundade, knäppte upp skjortan och drog
ner byxorna
sen grep han med seniga gamla men starka händer
tag om järnräcket och svingade sig ut i natten

barfota, naken, vindpinad och blöt
landande som en katt på fötterna nere i det
sura riset där han satte tillbaka sin basker där
den ska sitta

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gawain med Poeter.se id #12578 innehar upphovsrätten